

[Anders Poulsen]

naturligvis ikke under nogen omstændigheder ville have fremsat et sådant lovforslag i, mens han havde ministeransvar.

Jeg skal på baggrund af disse bemærkninger henstille til socialdemokratiet, at man trækker sit lovforslag tilbage. Jeg synes ikke, der er grund til, at folketinget spilder sin tid på dette forslag, heller ikke i udvalget. Jeg skal altså kraftigt henstille, at man allerede nu ved førstebehandling giver besked om, at man agter at trække dette forslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu troede jeg egentlig, at venstre gik ind for konkurrence som sådan et mobiliserende element, men det kan jeg forstå ikke er tilfældet mere. Vi har ikke spor imod det, man kunne kalde en kammeratlig kappestrid om at komme med de bedste forslag, det er ganske udmærket.

Når hr. Anders Poulsen taler om modstående interesser, så er der jo nogle interesser, der er fælles, nemlig at hive så mange penge ud af skattevæsenet som overhovedet muligt. Jeg går ud fra, at hr. Anders Poulsen ved, at der er noget, der hedder at dele i porten.

Men hvis vi nu går tilbage til forslaget og ser på det isoleret – og jeg kan forstå, at det er man næsten nødt til i dag, fordi vi ikke må tage bemærkninger afledt af andre forslag med ind, men jeg skal gøre det alligevel – så mener jeg ikke, at vi kan behandle hele verden i ét forslag, men jeg mener alligevel, at verden i nogen grad hænger sammen, og det vil jeg godt have lov til at give udtryk for. For skulle man se det isoleret, ville det jo være et udtryk for, at man ønskede de uhæderlige spekulationer væk, mens man godt ville bibeholde de mere hæderlige spekulationer.

Men jeg ønsker at se forslaget i den sammenhæng, som vi også har på bordet i dag, i sammenhæng med ophævelse af retten til at trække fra på etableringskonti og et allerede fremsat forslag fra socialdemokratiets side om at beskatte andelsselskaber og så også det forslag, som vi skal behandle om lidt, forslaget om at ophæve investeringsfonds.

Hvis de 3 forslag ligesom danner baggrund for dette, har man ophævet i hvert fald en del af de rettigheder, man har til at sælge fradrag, og det må være det, der er meningen med forslaget. Derfor kan vi selv-

følgelig støtte det. Og hvis forslaget's intention kan opnås eller er opnået gennem gældende regler, mener jeg, det vil afsløre sig under udvalgsarbejdet, og så er der ikke noget forgjort i det. Derfor må det være meget svært for skatteministeren i hvert fald at stemme imod det, hvis det hænger fuldstændig sammen med de regler, der gælder i forvejen.

Glistrup (FP):

Hovedbestemmelsen i lovforslaget er et hyldestepos til retsikkerheden. For det første vil det være særdeles tilfældigt og vilkårligt, hvem der vil blive rejst sager imod, uanset om man har købt på det ene eller det andet vilkår. Der vil hr. Pedersen meget let slippe fri og hr. Sørensen blive puttet i den sorte gryde. Men dernæst, når hr. Sørensen skal puttes i den sorte gryde, hvis dette lovforslag var blevet gennemført, ville situationen være den, at han måske har købt en maskine for 350.000 kr. i 1985, og så kommer det skattevæsen, der ikke kan lide ham, rendende i 1988 og er så helvedes kloge – for at sige det rent ud – at de ved: nej, hvis vi havde været ude på markedet for at købe denne maskine, så havde den skam ikke kostet 350.000 kr.; vi i skattevæsenet kunne have købt den til 275.000 kr.

Vi har i ligningsrådet behandlet en fuldstændig parallel sag her på det sidste, hvor man fra skattevæsenets side er så skrækkeligt kloge på, hvordan Dansk Shell skulle have købt olie i 1979. De siger: Ih, hvis det havde været os, der havde været oliehandlere, havde vi klokkeret lavet det sådan, at vi havde købt olie i 1979 langt billigere end det, som disse kvajhoveder henne i Dansk Shell går hen og anvender til deres prisansættelser, og så får man altså denne diskussion 2, 3, 4 år efter, om noget kunne have været købt billigere, hvis man havde været så klog som de skattembedsmænd, som sidder og har deres eget på det tørre og får deres lønningscheck hver den 1. i måneden. Disse skatteembedsmænd hævder 3 år efter, at man sagtens kunne have købt sådan en maskine væsentligt billigere, og man skal så til at forsøge at modbevise disse postulater. Og manden, der har været med til at købe den i sin tid, er måske på forretningsrejse i Kuwait, dem, der i øvrigt har været med, er døde i mellemti-